

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem Ivem Krýsou ve věci

žalobce: J. Š. [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Janem Růžkem
se sídlem Moskevská 12, Most

proti
žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 376 562 Kč,

takto:

- I. Změna žaloby navržená žalobcem v podání ze dne 13.2.2023 spočívající v rozšíření žaloby o 86 % zákonného úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 326 294,65 Kč od 12.8.2021 do 31.1.2023 se připoustí.
- II. Řízení se co do částky 376 562 Kč zastavuje
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 86 % úroku z prodlení v zákonné výši 8,5 % ročně z částky 326 294,65 Kč od 16.8.2021 do 31.1.2023, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žaloba o zaplacení 86 % úroku z prodlení v zákonné výši 8,5 % ročně z částky 326 294,65 Kč od 12.8.2021 do 15.8.2021 se zamítá.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 20 786,40 Kč k rukám zástupce žalobce, JUDr. Jana Růžka, advokáta, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 27. 6. 2022 na žalované domáhal odškodnění dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), v celkové výši (po upřesnění a vyjasnění petitu) 418 863 Kč coby majetkové újmy spočívající v nákladech na obhajobu v souvislosti s nedůvodným trestním stíháním. Uplatněný nárok souvisel s trestním řízením vedeným posléze u Krajského soudu v Brně – pobočka ve Zlíně pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce uvedl, že usnesením policejního orgánu ze dne 12.7.2013, č. j. [REDAKCE] bylo proti němu zahájeno trestní stíhání pro trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Žalobce byl následně rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočka ve Zlíně ze dne 2.10.2022, č. j. [REDAKCE] zproštěn obžaloby. Žalobce následně dne 11.2.2021 uplatnil nárok na náhradu škody u žalované, která však ke dni podání žaloby tento věcně nevyřídila.
2. Žalovaná k podání žalobce uvedla, že u ní žalobce uplatnil nárok ve výši 376 562 Kč podáním ze dne 11.2.2021, doručeným žalované 15.2.2021. Žalovaná stanoviskem ze dne 3.2.2023 nároku žalobce částečně vyhověla, přičemž konstatovala, že v posuzovaném trestním řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí a žalobci přiznala jistinu ve výši 326 294,65 Kč. Žalovaná žalobci uvedené uhradila dne 6.2.2023. Žalovaná dále uvedla sporné úkony právní služby, za které náhradu neposkytla, případně poskytla náhradu v nižší částce, než byla požadovaná žalobcem. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.
3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 22.4.2022, č.j. 48 C 6/2022-38, bylo řízení co do částky 42 301 Kč zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku.
4. Podáním ze dne 13.2.2023 vzal žalobce svoji žalobu částečně zpět co do požadované jistiny 376 562 Kč, neboť žalovaná dne 6.2.2023 žalobci uhradila částku 326 294,65 Kč a žalobce konstatoval, že na zbytku žalované částky ve výši 50 267,35 Kč netrvá, a i v tomto rozsahu bere žalobu zpět. Současně žalobce navrhl připuštění změny žaloby, spočívající v jejím rozšíření o požadavek na zaplacení 86 % úroku z prodlení v zákonné výši od 12.8.2021 do 31.1.2023.
5. Podle § 95 odst. 1 o. s. ř. žalobce může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změněný návrh je třeba ostatním účastníkům doručit do vlastních rukou, pokud nebyli přítomni jednání, při němž ke změně došlo.
6. Podle § 96 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jako „o. s. ř.“), může vzít žalobce za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Podle odstavce 2 ustanovení, je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Podle odstavce 3 ustanovení, jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné, a nebylo-li dosud o věci rozhodnuto, pokračuje soud po právní moci usnesení v řízení. Podle odstavce 4 ustanovení, ustanovení odstavce 3 neplatí, dojde-li ke zpětvzetí návrhu dříve, než začalo jednání.
7. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že je na místě připustit změnu žaloby spočívající v jejím rozšíření o 86 % zákonného úroku z prodlení z částky 326 294,65 Kč od 12.8.2021 do 31.1.2023, jelikož výsledky dosavadního řízení mohou být podkladem pro řízení o změněném návrhu, rozšíření žaloby je ve věcné souvislosti se skutkovým podkladem původního žalobního návrhu a soud neshledal skutečnosti odůvodňující nepřipuštění změny žaloby (výrok I).
8. Vzhledem k tomu, že žalobce vzal svou žalobu co do částky 376 562 Kč zpět, přičemž ve věci dosud nebylo jednáno, soud řízení podle § 96 odst. 2 o. s. ř. co do částky 376 562 Kč zastavil (výrok II).
9. Žalobce souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání, žalovaná se k výzvě soudu, zda souhlasí

s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila a ve smyslu § 101 odst. 4 o. s. ř. se tak má za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. Soud proto ve věci postupoval podle § 115a o.s.ř., dle kterého k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednávání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání souhlasí.

10. Na základě zjištění učiněných z předložených listin dospěl soud k následujícímu závěru **o skutkovém stavu**:
11. Dne 15.2.2021 žalobce u žalované uplatnil svůj nárok na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím v řízení vedeném před Krajským soudem v Brně – pobočka ve Zlíně pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná stanoviskem ze dne 3.2.2023 konstatovala, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí v podobě usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 12.7.2013. Žalovaná dne 6.2.2023 žalobci uhradila celkovou částku 326 294,65 Kč (zjištěno z *uplatnění nároku žalobce u žalované ze dne 11. 2. 2021, ze stanoviska žalované ze dne 3. 2. 2023, z bankovního výpisu ze dne 6.2.2023 a ze shodných tvrzení účastníků*).
12. Po **právní stránce** soud posoudil věc následovně:
13. Podle § 14 odst. 1 OdpŠk platí, že nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Podle odstavce 3 ustanovení platí, že uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
14. Podle § 15 odst. 1 OdpŠk platí, že přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. Podle odstavce 2 ustanovení platí, že domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
15. Podle § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) platí, že po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednájí-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.
16. Předmětem řízení po částečném zpětvzetí a po připuštění změny žaloby zůstal požadavek na zaplacení 86 % úroku z prodlení v zákonné výši z částky 326 294,65 Kč od 16.8.2021 do 31.1.2023 (když žalobce požadoval úrok z prodlení v zákonné výši toliko do 31.1.2023, nikoliv až do dne uhrazení části žalované jistiny).
17. Žalobce svůj nárok na náhradu škody dle OdpŠk uplatnil dne 15.2.2021 a zákonná šestiměsíční lhůta k projednání nároku skončila uplynutím dne 15.8.2021, kdy následující den se žalovaná dostala do prodlení. Žalovaná o nároku žalobce rozhodla až dne 3.2.2023 a přiznanou částku žalobci uhradila až dne 6.2.2023 připsáním na bankovní účet. Žalobce tak měl kromě jistiny nárok i na zaplacení zákonného úroku z prodlení z žalovanou přiznané 326 294,65 Kč částky od 16.8.2021 do zaplacení ve výši 8,5 % v souladu s § 1970 o. z. a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Soud žalobě částečně vyhověl, když ve zbývajícím požadovaném rozsahu – požadovaném úroku z prodlení z částky 326 294,65 Kč od 16.8.2021 do 31.1.2023 ji shledal důvodnou (výrok III). Soud naopak žalobu shledal nedůvodnou, pokud jde o požadavek na zaplacení úroku z prodlení v zákonné výši z částky 326 294,65 Kč od 12.8.2021 do 15.8.2021, neboť v této době se žalovaná ještě do prodlení nedostala (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.4.2003, sp. zn. 25 Cdo 2060/2001). Jelikož z práve uvedeného plyne, že nárok byl u žalované uplatněn až dne 15.2.2021, žalovaná se do prodlení dostala dle § 15 odst. 1 OdpŠk až počínaje dnem 16.8.2021. Soud proto ve zbylém požadovaném rozsahu žalobu zamítl (výrok IV).
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2, § 146 odst. 2 o.s.ř., tedy měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví,

že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, přičemž soud zohlední zastavení řízení, k němuž došlo pro chování žalovaného po podání žaloby v jinak důvodně podané části žaloby. Jelikož žalobce uplatnil v řízení 2 nároky, a to jednak nárok na odškodnění za nemajetkovou újmu a jednak nárok odškodnění újmy majetkové, postupoval soud v intencích rozsudku Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 1435/2015 ze vzájemného poměru tarifních hodnot takto uplatněných nároků, jež se stanoví podle § 8 a násl. advokátního tarifu. Současně soud při stanovení poměru úspěchu a neúspěchu vycházel z dílčích úspěchů účastníků, jak byly v řízení zaznamenány, a to vždy k počáteční hodnotě předmětu řízení z pohledu tarifní hodnoty. Tarifní hodnota celého předmětu řízení činila 426 562 Kč (376 562 + 50 000). Žalobce byl zcela neúspěšný ohledně nemajetkového nároku (42 301 Kč) s tarifní hodnotou 50 000 Kč, neboť ohledně tohoto nároku bylo řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. U majetkového nároku byl žalobce úspěšný ohledně částky 326 294,65 Kč, ve zbytku v řízení neuspěl, když za procesní neúspěch žalobce je třeba považovat i zpětvzetí o 50 267,35 Kč ohledně majetkové újmy, neboť se tak nestalo pro chování žalované. Dílčí úspěch žalobce činil 76,49 % (326 294,65/426 562 * 100), dílčí úspěch žalované 23,51 % (100 267,35/426 562 * 100). Celkově byl v řízení procesně úspěšnější žalobce v rozsahu 52,98 % (76,49 – 23,51), po zaokrouhlení v rozsahu **53 %**. V tomto rozsahu má proti méně úspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení. Tato náhrada sestává ze zaplaceného soudního poplatku 2 000 Kč a v nákladech právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) za 2 úkony právní služby á 10 020 Kč (z tarifní hodnoty 426 562 Kč), spočívající v převzetí a přípravě a zastoupení a písemném podání ve věci samé) a ze 1 úkon právní služby á 9 820 Kč (z tarifní hodnoty 376 562 Kč) spočívající ve zpětvzetí a současném rozšíření žaloby ze dne 13.2.2023. K odměně advokáta dále náleží paušální náhrada hotových výdajů advokáta za každý ze 3 vykonaných úkonů právní služby á 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Advokát je plátcem 21% DPH, proto mu soud z odměny a z jeho paušálních náhrad hotových výdajů přiznal částku náhradu ve výši 6 459,60 Kč dle § 137 odst. 3 o. s. ř. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly, činí po zaokrouhlení 20 786,40 Kč [(2 000 + 30 760 + 6 459,60) * 53 %]. Za podání ze dne 9.2.2022 a ze dne 26.1.2023 soud náhradu nepřiznal, neboť jimi žalobce odstraňoval vady návrhu na zahájení řízení, neboť žalobce měl podat perfektní žalobu se všemi náležitostmi již při její podání. Soud nepřiznal ani náhradu za podání ze dne 16.3.2022, které sice bylo částečným zpětvzetím žaloby, nicméně v reakci na výzvu soudu k odstranění jejích vad. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci celkem částku 20 786,40 Kč k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř, výrok V).

19. Lhůta k plnění ve výroku ve věci samé i ve výroku o nákladech řízení byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř., neboť se jedná o plnění ze státního rozpočtu, podléhající zákonu č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších právních předpisů. O povinnosti žalované zaplatit náklady řízení k rukám zástupce žalobkyně bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, má oprávněný právo domáhat se splnění uložené povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekučním návrhem.

Praha 19. května 2023

JUDr. Ivo Krýsa, Ph.D., v.r.
soudce